

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) > [Cereri Cu Valoare Redusă](#) > [Estonia](#)

Cereri cu valoare redusă

Estonia

Estonia

GĂSIREA INSTANȚELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 25 alineatul (1) litera (a) - instanțele competente

În Estonia, hotărârile din cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă sunt pronunțate de [instanța regională](#) (*maakohus*) competentă relevantă.

Articolul 25 alineatul (1) litera (b) - mijloacele de comunicare

În Estonia, mijloacele de comunicare permise în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă și aflate la dispoziția instanțelor în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din regulament sunt: depunerea în mod direct la instanța competentă, transmiterea prin poștă, prin fax sau prin canalele de comunicare electronică. La depunerea documentelor trebuie să fie respectate cerințele referitoare la format prevăzute în secțiunile 334-336 din [Codul de procedură civilă](#).

În conformitate cu aceste dispoziții, cererile trebuie transmise instanțelor în format A4, dactilografiate lizibil. Aceste criterii se aplică și documentelor semnate olograf. În conformitate cu legea menționată, părțile la proces furnizează instanței, acolo unde este posibil, și copiile electronice ale actelor de procedură transmise pe suport de hârtie. Aceasta presupune transmiterea unui simplu e-mail, fără a fi necesară semnarea electronică sau autentificarea acestuia în orice alt mod, în vederea simplificării activității instanțelor în momentul examinării documentelor.

În cazul în care documentele sunt transmise prin fax sau e-mail la adresa relevantă sau în orice altă formă care poate constitui o înregistrare scrisă, exemplarul original al documentului pe suport de hârtie trebuie depus la instanță fără întârziere sau cel târziu atunci când are loc audierea în instanță sau în perioada stabilită pentru depunerea documentelor în cadrul procedurii scrise. În acest caz, se consideră că a fost respectat termenul pentru depunerea unei cereri scrise ori pentru introducerea unei căi de atac.

Cererile și alte documente care trebuie să fie pe suport de hârtie pot fi transmise, de asemenea, instanței în formă electronică, cu condiția ca aceasta să le poată imprima și să poată face copii ale acestora. În acest caz, documentul trebuie să poarte semnătura electronică a expeditorului sau să fi fost transmis printr-o metodă care să aibă un grad similar de securitate și care să permită identificarea expeditorului. Se consideră că un document electronic a fost transmis unei instanțe atunci când a fost înregistrat în baza de date de înregistrare a documentelor primite de instanță. Norme mai detaliate referitoare la transmiterea către instanțe a documentelor electronice și la cerințele privind formatul documentelor sunt prevăzute în regulamentul aprobat de ministrul justiției.

Curtea poate considera că cererile sau alte acte de procedură – transmise prin e-mail de o parte la proces – sunt, de asemenea, suficiente, chiar dacă nu au semnătură olografă sau semnătura electronică, însă cu condiția ca instanța să nu aibă niciun dubiu privind identitatea expeditorului sau transmiterea documentului, în special atunci când anterior i-au fost transmise instanței documente cu o semnătură electronică de la aceeași adresă de e-mail, în aceeași cauză, de către aceeași parte, sau în cazul în care instanța a fost de acord ca cererile sau alte documente să fie depuse și în această formă.

Depunerea unei cereri prin sistemul informatic creat în acest scop (sistemul de informații procedurale e-File), care este disponibil la adresa <https://www.e-toimik.ee/>, este considerată, de asemenea, ca fiind o depunere pe cale electronică. În cazul în care o cerere este transmisă prin intermediul sistemului de informații procedurale e-File, nu este necesar ca aceasta să fie trimisă prin e-mail, cu excepția cazului în care există un motiv valabil în acest sens. Ministrul justiției a stabilit printr-un regulament lista documentelor care trebuie transmise prin intermediul portalului.

În cazul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, instanța poate ignora dispozițiile codului referitoare la cerințele privind notificarea actelor de procedură, precum și cele privind forma documentelor depuse de părțile la proces, cu excepția cazului în care se notifică o acțiune împotriva unui pârât.

Articolul 25 alineatul (1) litera (c) - autoritățile sau organizațiile competente pentru furnizarea de asistență practică

Puteți obține asistență practică privind procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă de la Grefa [Curtii](#).

Articolul 25 alineatul (1) litera (d) - mijloacele de comunicare sau notificare pe cale electronică de exprimare a consimțământului

Mijloacele de notificare și comunicare pe cale electronică disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în instanțele estoniene sunt sistemul de informații procedurale e-File (<https://www.e-toimik.ee/>) și notificarea documentelor prin e-mail sau prin fax.

În cazul în care o instanță notifică sau comunică un act de procedură prin intermediul sistemului de informații procedurale e-File, instanța va trimite destinatarului o notificare conform căreia documentul a fost pus la dispoziție în sistem:

1. la adresa de e-mail sau la numărul de telefon notificat instanței;
2. în cazul în care destinatarul este un proprietar unic sau o entitate juridică, la adresa de e-mail sau la numărul de telefon introdus în sistemul de informații al unui registru ținut în Estonia;
3. la adresa de e-mail sau la numărul de telefon al destinatarului și al reprezentantului său legal, astfel cum sunt înregistrate în registrul de evidență a populației;
4. la adresa de e-mail sau la numărul de telefon al destinatarului și al reprezentantului său legal, astfel cum au fost introduse într-o altă bază de date națională, în care instanța poate verifica informațiile în mod independent prin efectuarea unei căutări electronice;
5. La adresa de e-mail personal-identification-code@eesti.ee a destinatarului și a reprezentantului său legal, dacă aceștia au un cod estonian de identificare personală [secțiunea 311¹ alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Instanța poate, de asemenea, să trimită un anunț – prin care se aduce la cunoștință că documentul a fost pus la dispoziție – la un număr de telefon sau o adresă de e-mail disponibilă pe internet sau să publice anunțul respectiv pe presupusa pagină de cont a utilizatorului de pe o rețea socială virtuală sau pe pagina unui alt mediu de comunicare virtual pe care se poate presupune, conform informațiilor disponibile pe internet, că destinatarul îl utilizează ori în cazul în care se poate presupune că aceste informații, odată publicate pe mediul de comunicare respectiv, vor fi primite de către destinatar. Dacă este posibil, instanța va pune anunțul la dispoziție pe presupusa pagină de cont a utilizatorului de pe o rețea socială virtuală sau pe pagina unui alt mediu de comunicare virtual în așa mod încât notificarea să nu poată fi văzută și de către alte persoane decât destinatarul. Se consideră că actul de procedură a fost notificat în momentul în care destinatarul îl deschide în sistemul de informații sau confirmă primirea acestuia în sistemul de informații, chiar dacă nu a deschis actul, și, de asemenea, în cazul în care o altă persoană – căreia destinatarul i-a acordat accesul la documentele din sistemul informatic – face acest lucru. Sistemul de informații înregistrează notificarea documentului în mod

automat.

În cazul în care este puțin probabil ca destinatarul să fie în măsură să utilizeze sistemul de informații procedurale e-File sau dacă notificarea prin sistemul de informații este imposibilă din punct de vedere tehnic, instanța poate notifica, de asemenea, acte de procedură destinatarului în format electronic prin e-mail sau prin fax. În astfel de cazuri, se consideră că un act de procedură a fost notificat destinatarului atunci când destinatarul confirmă primirea actului de procedură în scris, prin fax sau pe cale electronică. Confirmarea trebuie să indice data primirii documentului și să poarte semnătura destinatarului sau a reprezentantului acestuia. O confirmare în format electronic trebuie să poarte semnătura electronică a expeditorului sau să fie transmisă în alt mod securizat, care să permită identificarea expeditorului și determinarea orei de transmitere, cu excepția cazului în care instanța nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că destinatarul sau reprezentantul acestuia este cel care a trimis confirmarea fără semnătură digitală. O confirmare în format electronic poate fi trimisă instanței prin e-mail în cazul în care instanța cunoaște adresa de e-mail a destinatarului și se poate presupune că la aceasta nu au acces persoane neautorizate sau în cazul în care instanța a transmis deja documente la această adresă de e-mail, în aceeași cauză, ori în cazul în care partea la proces a furnizat instanței adresa sa de e-mail în mod independent.

Acordul prealabil privind notificarea documentelor pe cale electronică poate fi acordat prin intermediul sistemului de informații procedurale e-File, prin e-mail sau prin fax. Un astfel de acord poate fi trimis instanței atunci când se depune o cerere în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă sau când se răspunde la aceasta.

Articolul 25 alineatul (1) litera (e) - persoanele sau tipurile de profesii care au obligația legală de a accepta comunicarea sau notificarea sau alte forme de comunicare scrisă prin mijloace electronice

Actele de procedură trebuie să fie în general notificate avocaților, notarilor, executorilor judecătorești, persoanelor responsabile cu administrarea falimentelor și agențiilor guvernamentale naționale sau locale, pe cale electronică, prin intermediul sistemului de informații procedurale e-File. Notificarea documentelor prin alte metode este permisă numai dacă există un motiv întemeiat. Pentru alte persoane, legea nu prevede nicio metodă obligatorie de notificare sau comunicare a actelor.

Articolul 25 alineatul (1) litera (f) - taxele judiciare și modalitățile de plată

Pentru depunerea unei cereri în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă se plătește o taxă de stat la o instanță regională. Cuantumul taxei respective este stabilit pe baza valorii cauzei civile, care, la rândul său, este determinată pe baza sumei care face obiectul cererii. La calcularea valorii unei cauze civile, valoarea creanței principale se adună cu valoarea accesoriilor creanței. În cazul cererii - efectuate în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă - de recuperare a dobânzilor de întârziere care nu au devenit exigibile, suma care corespunde dobânzii de întârziere aferente unui an trebuie să fie, de asemenea, adăugată la sumă. Valoarea taxei de stat se determină pe baza sumei finale primite (costul cauzei civile) și în conformitate cu tabelul prezentat în [anexa 1](#) la [Legea privind taxele de stat](#), astfel cum se menționează în secțiunea 59 alineatul (1).

O garanție trebuie să fie plătită pentru depunerea unei cereri de reexaminare a unei hotărâri judecătorești (o cerere de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă). Garanția este o sumă care corespunde taxei de stat pentru jumătate din valoarea aferentă acțiunii. Valoarea taxei de stat nu poate fi mai mică de 100 EUR și nu poate depăși 1 500 EUR.

Pentru introducerea unei căi de atac trebuie plătită aceeași taxă de stat ca și cea care a fost plătită la instanța regională pentru depunerea inițială a cererii în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, ținând seama de amploarea căii de atac.

Garanția trebuie, de asemenea, să fie plătită pentru introducerea unui recurs sau a unei cereri de reexaminare. Un procent din costul cauzei civile trebuie plătit cu titlu de garanție, luând în considerare amploarea căii de atac; această sumă nu poate fi mai mică de 100 EUR și nu poate depăși 3 000 EUR.

Trebuie plătită o taxă de stat de 50 EUR pentru introducerea unei căi de atac la o instanță districtuală sau la Curtea Supremă.

Taxa de stat poate fi plătită prin transfer bancar în oricare dintre conturile bancare ale Ministerului de Finanțe, care poate fi găsită pe [site-ul web al instanțelor](#).

În toate cazurile, taxa de stat trebuie plătită înainte de depunerea cererii. Împreună cu cererea, instanței trebuie să i se prezinte un document care să ateste plata taxei de stat sau care să ofere informații care să îi permită instanței să verifice plata taxei de stat (de exemplu, data la care a fost efectuată plata, suma, plătitorul taxei etc.).

Articolul 25 alineatul (1) litera (g) - posibilitatea exercitării unei căi de atac și instanța competentă

O cale de atac poate fi introdusă în cadrul procedurii de apel împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

În cazul în care valoarea acțiunii nu depășește suma de 2 000 EUR aferentă creanței principale și suma de 4 000 EUR împreună cu cererile accesorii, instanța regională poate constata în hotărâre că este admisă calea de atac. În general, instanța va acorda posibilitatea de introducere a căii de atac atunci când consideră că este necesară hotărârea unei curți de apel în vederea obținerii opiniei unei instanțe districtuale într-o chestiune de drept. Dacă hotărârea instanței regionale nu include o autorizare a introducerii căii de atac, se poate totuși înainta o cale de atac la instanța districtuală, dar aceasta din urmă va accepta calea de atac doar dacă este clar că, atunci când a pronunțat hotărârea, instanța regională a aplicat incorect o dispoziție a dreptului material, a încălcat cerințe procedurale sau a evaluat incorect elementele doveditoare, iar acest lucru ar fi putut avea un impact semnificativ asupra hotărârii.

Căile de atac se introduc la [instanța districtuală](#) în a cărei jurisdicție teritorială se află instanțele regionale care au competențe în materie de proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

O cale de atac poate fi introdusă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii către apelant, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care a fost făcută publică hotărârea curții de primă instanță. Dacă hotărârea instanței regionale a fost pronunțată fără a fi inclusă partea în care se descrie și se justifică hotărârea și dacă o parte la proces a cerut instanței să adauge la hotărâre o astfel de parte, perioada pentru introducerea căii de atac va începe să curgă din momentul notificării hotărârii complete. O cale de atac nu poate fi introdusă dacă ambele părți au renunțat la dreptul lor de a introduce o cale de atac în cadrul unei cereri depuse în instanță.

Un recurs poate fi introdus la Curtea Supremă împotriva hotărârii pronunțate de instanță în cadrul procedurii de apel (capitolul 66 din [Codul de procedură civilă](#)). O parte la proces poate introduce recurs la Curtea Supremă dacă o instanță districtuală a încălcat în mod semnificativ cerințele procedurale sau a aplicat incorect o dispoziție a dreptului material.

Recursul poate fi introdus în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii către partea la proces, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care a fost făcută publică hotărârea curții districtuale. Un recurs nu poate fi introdus dacă ambele părți au renunțat la dreptul lor de a introduce o cale de atac în cadrul unei cereri depuse în instanță.

În situații excepționale, atunci când o parte la proces dorește acest lucru și în cazul în care au apărut noi probe, se poate introduce o cerere de reexaminare la Curtea Supremă, împotriva unei hotărâri judecătorești care a intrat în vigoare, în temeiul procedurii prevăzute în capitolul 68 din Codul de procedură civilă. O cerere de reexaminare poate fi introdusă în limita termenului de două luni de la conștientizarea motivului reexaminării. Pentru motivul că o parte nu a fost reprezentată la proces, se poate introduce o cerere de reexaminare în termen de două luni de la notificarea hotărârii către partea la proces sau, în cazul unei părți fără capacitate de exercițiu în procesul civil, către reprezentatul legal al acesteia. În acest scop, comunicarea publică nu este luată în considerare. O cerere de reexaminare nu poate fi introdusă dacă au trecut cinci ani de la intrarea în vigoare a hotărârii pentru care se solicită reexaminarea. În cazul în care au trecut zece ani de la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești, o cerere de reexaminare nu poate fi introdusă pentru motivul că o parte nu a participat sau nu a fost reprezentantă la proces sau în cazul prevăzut în secțiunea 702 alineatele (2) și (8) din Codul de procedură civilă.

Articolul 25 alineatul (1) litera (h) - procedurile pentru solicitarea unei reexaminări și instanțele competente pentru o astfel de reexaminare

Procedura de cerere a reexaminării unei hotărâri judecătorești corespunde procedurii de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă (secțiunea 415 din [Codul de procedură civilă](#)). Cererea de reexaminare se depune la instanța care a pronunțat hotărârea privind cererea din cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă. Cererea trebuie prezentată în scris și trebuie să conțină următoarele elemente: o trimitere la hotărârea pentru care se solicită o reexaminare; o cerere care solicită reexaminarea hotărârii; circumstanțele și motivele pentru care hotărârea ar trebui reexaminată. Instanța va notifica cererea contrapărții și îi va acorda acesteia un termen-limită pentru prezentarea poziției sale. Instanța va pronunța o hotărâre scrisă cu privire la cerere. Dacă este necesar, o cerere de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă este tratată în cadrul unei ședințe de judecată. În cazul în care se dă curs cererii, procedura va fi redeschisă, iar procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă se va relua din stadiul în care se afla înaintea neexecutării actului procedural care a condus la pronunțarea hotărârii în lipsă. Împotriva unei hotărâri judecătorești de respingere a cererilor de reexaminare a hotărârilor judecătorești se poate introduce cale de atac la instanța districtuală. Împotriva unei hotărâri privind o cale de atac eliberate de un tribunal districtual se poate introduce o cale de atac la Curtea Supremă numai în cazul în care instanța districtuală a respins calea de atac.

Articolul 25 alineatul (1) litera (i) - limbile acceptate

În temeiul articolului 21a alineatul (1) din regulament, limbile acceptate sunt limba estonă și limba engleză.

Articolul 25 alineatul (1) litera (j) - autoritățile competente în ceea ce privește executarea

Hotărârile judecătorești pronunțate în Estonia în cadrul procedurilor europene cu privire la cererile cu valoare redusă sunt puse în executare de către executori judecătorești. O cerere de inițiere a procedurilor de executare se depune la executorul judecătoresc din localitatea în care debitorul își are reședința sau domiciliul sau din localitatea în care se găsesc activele acestuia. Lista birourilor executorilor judecătorești este disponibilă pe [site-ul web](#) al Camerei executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari din Estonia.

În cazul în care s-a introdus o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, măsurile prevăzute la articolul 23 din regulament sunt aplicate de către instanța districtuală la care s-a introdus calea de atac. Atunci când se depune o cerere, solicitarea privind măsurile care trebuie aplicate se depune la instanța care se pronunță asupra cererii.

Dacă nu s-a introdus încă o cale de atac, măsurile prevăzute la articolul 23 din regulament sunt aplicate de instanța care s-a pronunțat asupra cauzei. Instanța competentă să aplice măsura prevăzută la articolul 23 litera (c) din regulament este instanța regională în a cărei competență se dă curs sau ar trebui să se dea curs procedurii de punere în executare. În cazurile prevăzute în secțiunea 46 din [Codul privind procedura de executare](#), o hotărâre privind suspendarea procedurilor de executare a hotărârilor poate fi luată atât de executorul judecătoresc care dă curs procedurii de executare, cât și de instanță.

■ Ultima actualizare: 29/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.